

**“Це потрібно не
мертвим-
це потрібно живим”**

**Дослідницький
проект групи
“Пошук”**

Керівник: Задорожнюк Л.Л

Згідно Указу Президента України
від 24.03.2015 № 169

8 травня встановлюється Днем пам'яті та
примирення на честь усіх жертв Другої світової
війни 1939–1945 років і відзначатиметься
щорічно.

9 травня в Україні є державним святом – Днем
Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Червоний мак – символ пам'яті

- Червоний мак як символ пам'яті жертв війни вперше використано в Україні на заходах, приурочених до річниці завершення

Другої світової війни у 2014 році.

- Дизайн українського червоного маку розроблено за ініціативи Українського інституту національної пам'яті та Національної телекомпанії України;

- автором символу є харківський дизайнер Сергій Мішакін. Графічне зображення є своєрідною алюзією:

- з одного боку воно уособлює квітку маку,
- з іншого – кривавий слід від кулі.

Хвилина мовчання

*У тиші врочистій до Пам'яті йдем,
Що в серці відлунює грізно.
У святому мовчанні над Вічним вогнем
Схиляється наша Вітчизна.
Уклонимось тим, хто поліг у бою,
Хто покорив землю рідну собою.
Усім поіменно, хто впав у бою,
Хто відстояв нашу свободу.
Згадаємо всіх поіменно,
Серцем згадаємо своїм
. Це потрібно не мертвим,
Це потрібно живим.*

(просимо встати)

Задорожнюк Л.Л

Ти прийшла, Перемого, слідами війни,
З-під заліза й попелу – цвітом весни,
Тим навічним вогнем, що горить - не згора,
Обеліском, який увінчала зоря

Стоїть обеліск, і на нім імена,
Які вкарбувала священна війна.
Стоїть обеліск над печаллю могил,
Бійців з Придніпров'я і з галицьких сіл.
Стоїть обеліск, в нім скорбота німа,
Що в селах України синів тих нема.
Вони тут не сіють, вони тут не жнуть,
Лиш вогники-квіти їм люди кладуть.
Лиш сльози вмивають синів імена,
Що їх із собою забрала війна,
Що їхні серця дуже довгі літа
Земля українська в собі пригорта.

Микита Іванович Різун

- Народився в 1912р в с. Новоселівка. На фронті майже з першого дня війни. Був учасником Яссько-Кишинівської операції. З важкими боями проходив через Хотин, Камянець-Подільський, Жмеринку, Бар, Вінницю, Умань.

Під Гайсином потрапив в полон, але втік. Тричі був поранений. Форсував Одер, Нейсе перемогу зустрів у Празі.

- Нагороджений медалями "За відвагу", "За бойові заслуги", ювілейними медалями.

Прокіп Опанасович Репях

- Учасник Другої світової війни, народився 12 січня 1905 року в багатодітній родині . Проїшов Фінську війну. Під час II світової був артилеристом-розвідником . При штурмі Кострина , під час запеклого бою був важко поранений...залишився без ноги. "З роками не минає страшний біль , дедалі більше ниють старі рани. І все частіше перед очима образи бойових товаришів, які навіки залишились молодими", -згадував Прокіп Опанасович
- Нагороджений медалями "За відвагу",
- "За бойові заслуги", ювілейними.

с. Г. Борожнюк Л.Л

Василь Петрович Меделян

- Народився 16 березня 1913 р. в Єланецькому районі. До війни разом з дружиною вчителював у Новоселівці. З перших днів Великої Вітчизняної війни вів активну антифашистську діяльність, за що був арештований німецькою жандармерією. Йому загрожувала смертна кара.
- Брав участь в бойових діях в Молдавії, Румунії, Болгарії. На полі бою втратив свої документи і через те його родина отримала похоронку. Та дружина з трьома маленькими дітьми вірила, чекала. І Василь Петрович вижив, незважаючи на важке поранення, яке отримав 5 травня 1945р. Госпіталь. Три операції. Інвалідність.
- Нагороджений медалями "За відвагу", "За звільнення Будапешта", "За звільнення Белграда".
- В повоєнні роки був директором школи.

Юрченко Семен Онуфрійович

- Народився 19.02.1905 р. ветеран війни і соціалістичної праці.
- На фронті з 1941 року. Служив в розвідувальному військовому підрозділі. У 1943 отримав звання лейтенанта. З боями пройшов від гір Кавказу до Відня. учасник штурму Берліна.
- Битва за Берлін тривала до 2 травня. Особливо запеклим був штурм рейхстагу-лігва фашистського звіра. Над рейхстагом замайорів Червоний прапор, який символічно став прапором Перемоги над фашизмом. Гарнізон ворога капітулював у ніч на 2 травня. Бої з окремими групами ворога, які проривалися з оточення, продовжувалися до 5 травня.

Юрченко Семен Онуфрійович

- 8 травня 1945 року представники німецького верховного командування підписали акт про капітуляцію. Ворог здався. За бойові заслуги нагороджений орденом «Красной Звезды», медалями «За оборону Кавказа», «За взяття Вени», «За победу над Германией»
- Повернувшись із війни в 1946р, поринув у роботу (був головою колгоспу «Жовтневі сходи») за високі врожаї був нагороджений найвищими державними нагородами - орденами Леніна та "Знак Пошани", мав урядові відзнаки.
- Вийшовши на пенсію, був членом Ради ветеранів війни та праці району та Новоселівської сільради

Фоменко Володимир Матвійович

- Народився в с.Новоселівка
22.06.1922
- Під час Другої світової був
сапером

в/ч пол.пошта 36508.

Загинув під час виконання
бойового завдання

22 червня 1944 року в Молдаві
(Бесарабія)

Шабатура Антон Андрійович

- Ветеран війни, учасник бойових дій
- Народився 23 серпня 1924 року
- у складі 193-го мінометного полку брав участь у війні з Японією
- Нагороджений орденами, медалями

Задорожнюк Л.Л

Цимбаліст Герасим Романович

- Ветеран війни, учасник бойових дій
- З перших днів війни добровольцем пішов на фронт, потрапив в полон, був відправлений у табір поблизу Умані. Вдалося втекти. Звільняв Україну, Молдавію, Румунію. Служив у складі 57-ї армії 1-го Білоруського фронту.
- Брав участь у боях на території Польщі. Під шаленим вогнем форсував Одер. Дійшов до Берліну.
- Власним підписом на Рейхстазі засвідчив свою участь у цій кровопролитній війні.

Палієнко Василь Пантелейович

Палієнко Василь
Пантелейович
1918

- Народився 2 лютого 1918 року в Новоселівці. Війна застала його в Луганську. З перших днів молодший командир очолив взвод мінерів. З 57-ю армією пройшов усю війну. Звільняв Україну, брав участь у боях під Дніпропетровськом, Кривим Рогом, Кіровоградом. Назавжди залишилося у пам'яті форсування Дністра. За проявлену хоробрість був представлений до урядової нагороди медалі "За відвагу". Потім були бої за визволення Молдавії, Болгарії, Югославії. На грудях воїна засяяла друга медаль "За відвагу". За кілька днів до перемоги був тяжко поранений.
- В повоєнний час тривалий час очолював молочно-товарну ферму

Репях Петро Якимович

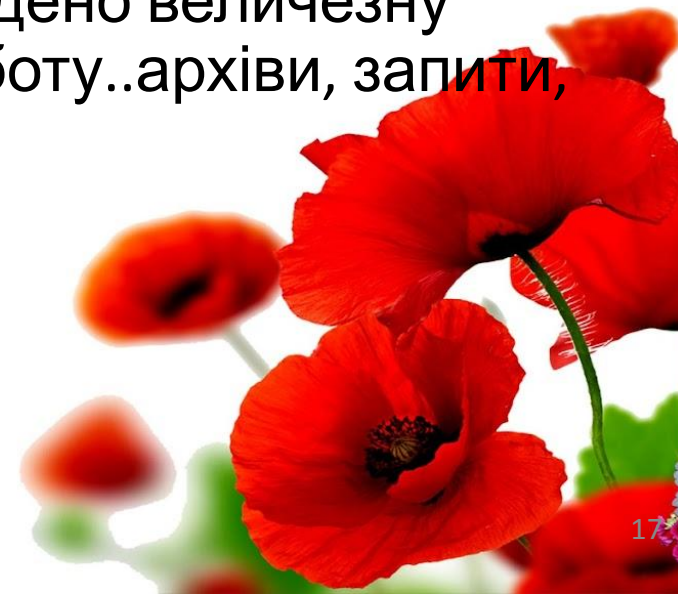

- 1903 р.н . До війни очолював місцевий колгосп.
- Під час Другої світової був розвідником. Перемогу зустрів у Чехословаччині. За особливу відвагу при виконанні бойових завдань нагороджений Орденом Червоної Зірки. В 1946 повернувся в Новоселівку ,де його чекала дружина і дві доньки.
- Помер в 1965р.

Про що мовчать невідомі солдати

- В 1989 році на території сільського кладовища були виявлені рештки двох невідомих воїнів, похованих під час війни. Не одне десятиліття пролежали в землі медалі “За відвагу”, “За оборону Ленінграда”, “За бойові заслуги”, гільзи від куль інші особисті речі.

Було проведено величезну пошукову роботу..архіви, запити, листи...

Уважнішою слідкуйте!
Поздоровте вас з милою
лицем народника в нас
и з усім Добродієм якого
вже кривого здарова
спасіть и зупинити в чреде
и в новелова работи.
При фотуированні Буді
и вачого села я
не учасювала и збіло
твоярице я незнаю
так що прощайте
я

Нашиицей Мухомі Спасаице!
Уважнішою в нас зупинити, Божок
киселищеской планувачею в Новелова.
На фотуированні Будіи в Новелова
лицем вачого родника якого
засорочені в врані вчашої Сте-
півничкой війни, пошійших при
саботажеской хутора вчашої и
фотуированні ризи вчашої Бур и
в районі села Новелова. То медалам
“За відвагу” и “Оборону Ленінграда”
или удалим установити лишисть
люди из них. Ми окарели командар
вони старіших сервісат и все
тільки и правді ваче и вчашої
Задорожнюк Л.Л

Про що мовчать невідомі солдати

- ... і нарешті результаті тривалих пошуків прийшла довгождана відповідь. Одним із загиблих виявився Михайло Олексійович Корсаков 1922 р.н ,уродженець Красноярського краю Росії. Та Остапенко Федір Петрович з Київщини. Солдати 53-го стрілецького полку,93-ї дивізії.
- Члени пошукової групи листувалися з родинами воїнів. Листи та їх спогади зберігаються в шкільному музеї

Вони загинули, визволяючи наше село

• Пам'ятайте про тих, що безвісті пропали,

Пам'ятайте про тих, що не встали як впали

Пам'ятайте про тих, що згоріли, як зорі,-

Такі чисті і чесні, як повітря прозоре
Пам'ятайте про тих, що стрибали під танки

Є в містах невідомих невідомі останки

Є в лісах, є у горах, і є під горою -

Менше в світі могил, ніж безсмертних героїв

Пам'ятайте про них і у праці, і в пісні -

Уж відомими стануть всі герої

Це потрібно не мертвим-це потрібно живим

- Вони не повернулися з війни,
Мені привиділось, немов
солдати,
Які не повернулися з боїв,
Не полягли, а залишилися
жити,
Перетворившись в білих
журавлів.

- Володимир Анатолійович Гавель,
керівник групи "Пошук"
біля могили воїнів .
1991 рік

Задорожнюк Л.Л

Подвиги в тилу

Меделян Катерина Миколаївна

- Навіть важко уявити, що ця маленька тендітна жінка в роки війни, ризикуючи власним життям переховувала двох поранених наших бійців у шкільному погребі. Вела активну підпільну роботу проти окупантів. Провівши чоловіка на фронт, методом народного будівництва, за рік збудувала два нових корпуси школи на околиці сільського лісу. 63 роки свого життя вона віддала школі. У 1967 році Катерину Миколаївну за високі успіхи на вчительській ниві держава нагородила Орденом «Знак пошани», а в 1972 році званням «Відмінник народної освіти».
- В 1992 році їй було надано, як кращому педагогу України статус «Довіра».

Зі спогадів Пономаренко Валентини Трохимівни

- “...Мені було 12, коли розпочалася війна. Дитинство вмить закінчилося. З 5 серпня 1941 р німці були майже в кожному населеному пункті в районі .І з перших же днів окупанти почали відбір юнаків та дівчат для вивезення їх на каторжні роботи до Німеччини
Це був жах . Горіли міста ,села,ридали люди стогнала земля. Наші солдати відступали,ос-ось мали з'явитися вороги. А що буде з нами? І ось вони в селі. Вифранчені,ситі,озброєні з ніг до голови. Призначили старосту,коменданта, поліцаїв....”

Задорожнюк Л.Л

Арбузинщина у Другій світовій

- 2 серпня 1941 початок окупації Арбузинщини
- Люди знаходили різні методи саботувати накази фашистів .Було створено кілька підпільних груп ,які розповсюджували листівки, діставали зброю, вели агітаційну роботу, рятували людей, яких мали направити до Німеччини
- У 1943 році групи вели підготовку встановлення зв'язку з партизанами, які діяли в лісах під Знаменкою, але організація була розкрита, члени її вивезені до м. Вознесенська і після звірячих катувань фашистами було розстріляно 9 патріотів.
У с. Костянтинівці був створений винищувальний загін, який взяв участь в бою під Костянтинівкою разом з військами діючої армії.
- На примусові роботи було вивезено 733 молодих жителів району
- У боях за визволення Арбузинського району загинуло 587 воїнів
- Розстріляно 83 жителі серед мирного населення
- 21 березня 1944 року -визволення Арбузинщини
- Всього у війні загинуло 3273 жителі району
- У боротьбі з фашизмом взяли участь 6012 жителів нашого району . Вони були учасниками Сталінградської битви та Курської дуги, пройшли воєнним шляхом через - Угорщину, Чехословаччину, Польщу та інші країни.
- Події тих грізних днів та років ніколи не згаснуть у народній пам'яті. Про це нагадують 11 пам'ятників, 3 меморіали, меморіальні плити, вулиці, музеї бойової та трудової Слави

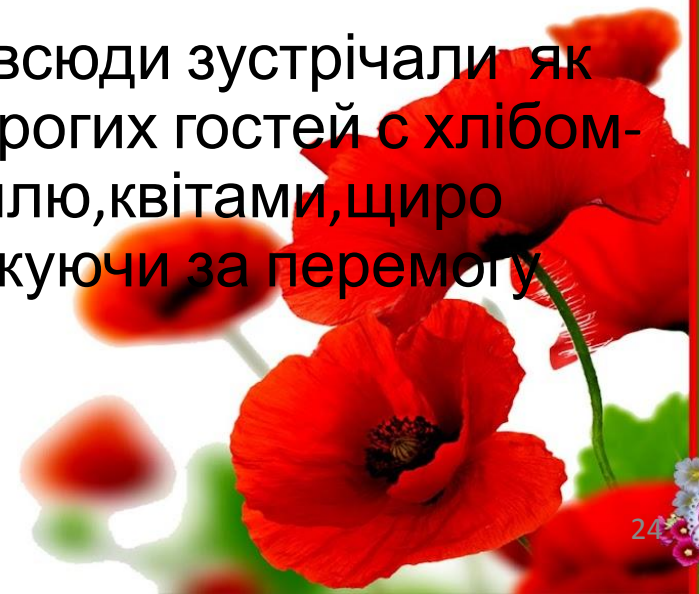

Дорогами війни

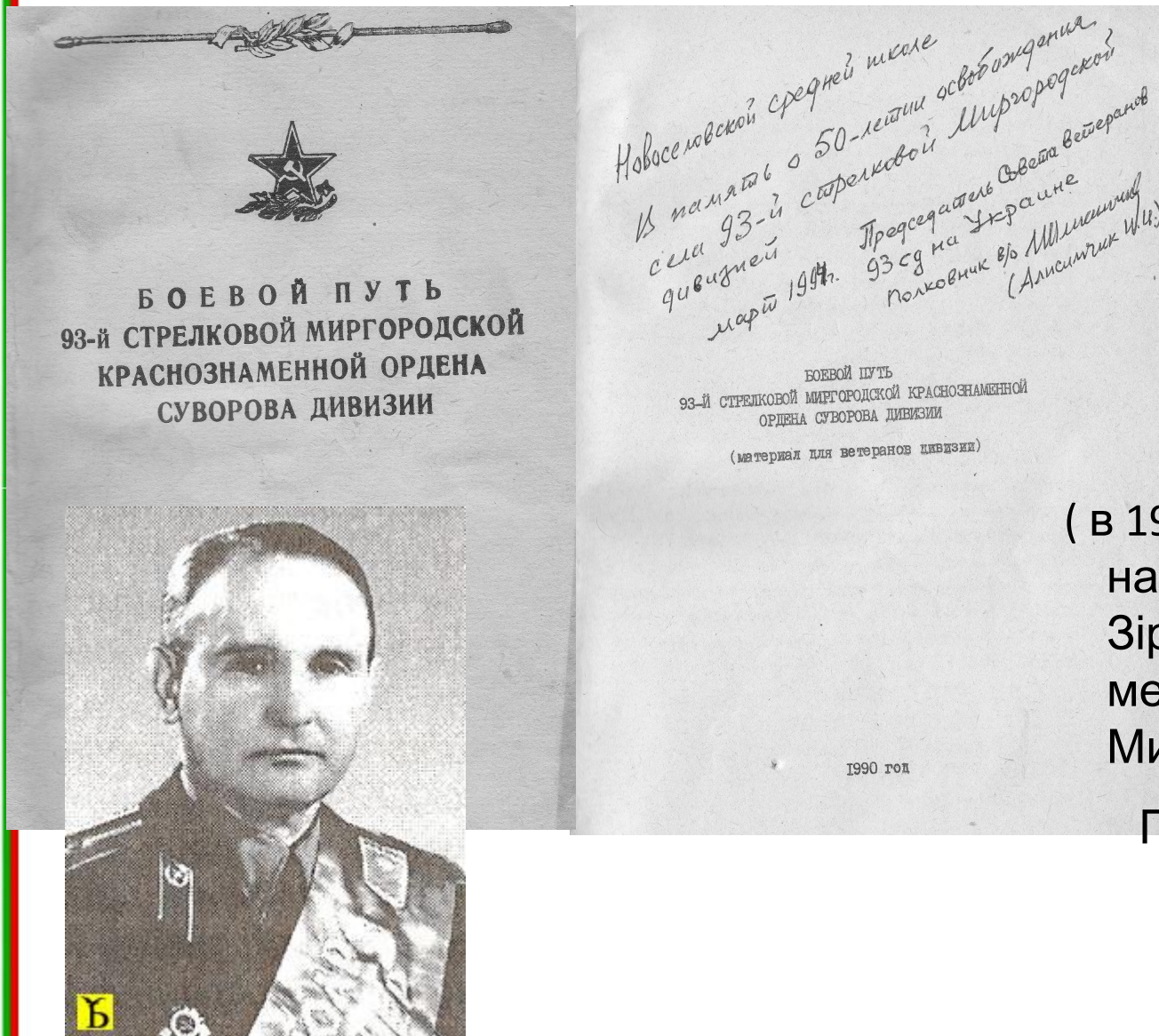

Задорожнюк І.І.

- Далека зустріч з ветеранами 93-ї стрілецької Миргородської Червонознаменної ордена Суворова дивізії. Вони знову пройшли стежками бойової слави. Від села до села
- Їх всюди зустрічали як дорогих гостей с хлібом-сіллю, квітами, щиро дякуючи за перемогу

ПАМ'ЯТЬ НЕТЛІННА

- Подарунок школі від Голови Ради ветеранів 93-ї стрілецької дивізії полковника

Алісімчика Йосипа Івановича

(в 1944р начальник штабу 93-ї дивізії, нагороджений Орденом Червоної Зірки, Орденом Вітчизняної війни, медалями. Почесний громадянин Миргорода, Бендер (Молдова) .

Помер в 1999р)

МИ ВДЯЧНІ ВАМ ЗА ПЕРЕМОГУ

Задорожняк Л.Л

МИ ВДЯЧНІ ВАМ ЗА ПЕРЕМОГУ

- Пам'ять... Вона нетлінна і вічна. Вона дивиться на нас із старих фронтових фотографій, з тих речей, які зберігають колишні фронтовики, і не дає померкнути жодній героїчній сторінці історії перемоги над фашизмом.

- Пам'ятаємо. Пишаємося

- На фото ветеран війни

Нестеров Павло Іванович

Вшанування пам'яті

- **9 ТРАВНЯ.** У цей славний день ми згадуємо всіх, чиє життя забрала війна. Низько вклоняємося перед ветеранами, які на своїх плечах винесли тягар війни та підняли країну з руїн у повоєнні роки.

Важко знайти слова, якими можна було б передати всю вдячність за безсмертний подвиг переможців у жорстокій війні, за обірвану юність, за мужність та силу духу, самопожертву, які виявили в боях за рідну землю

Сьогодні на нашу рідну землю прийшло нове лихо

• Це не сон, не синдром маячні,
Ця війна не в далекій країні,
Не в Іраку чи десь там в Чечні,
А в вишневій моїй Україні.

І знову наші земляки стали на захист держави...

Хоробрі серця

- Шенкевич Станіслав Сергійович 30.08.1993р.н , колишній учень нашої школи,
- воїн-контрактник, артилерист,
- вже більше року проходить службу в зоні АТО під Донецьком

Хоробрі серця

- Сидоришин Дмитро Вікторович 12.06.1987 р.н
- Колишній учень нашої школи, мобілізований в серпні 2014р проходить службу в зоні АТО

Сторожнюк Л.Л

Хоробрі серця

- Пономаренко Юрій Вікторович 03.10.1962 р.н
- доброволець, з серпня 2014 проходить службу в зоні АТО,
с. Широкіно

Хоробрі серця

- Гуляшко Євген Сергійович
29.12.1992р.н, колишній учень
нашої школи. Боець
нацгвардії, мобілізований
навесні 2014, проходив
службу в зоні АТО під
Маріуполем

Хоробрі серця

- Вадан Андрій В'ячеславович
- Народився 10 грудня 1976 року
- Мобілізований до лав Збройних сил України
- Проходить службу в зоні АТО, на Донеччині, під Волновахою

Чекають синів своїх мами

- Чекають синів своїх мами,
І моляться день і ніч.
Молитвами зцілюють рани,
Запалюють тисячі свіч.
У Бога, благають спасіння
В молитвах за рідних дітей.
Повернення, благословіння,
Та теплих, спокійних ночей.
Благають, щоб все закінчилось,
Щоб більше не було війни.
Щоб крові на землю не лилось
І були живими сини.

Плекала сокола, пишалась між людьми,
Молилася за нього. Боже милий!
Я хочу тішитись його дітьми,
А не ридати на німій могилі.
І що ж? Для чого зараз ця війна?
Чому дітей багато так згубили?
Та ж Україна, люди, в нас одна
І не потрібні братські нам могили.

Всевишній Боже,
зглянься над людьми
І спопели в руках ворожих
зброю.

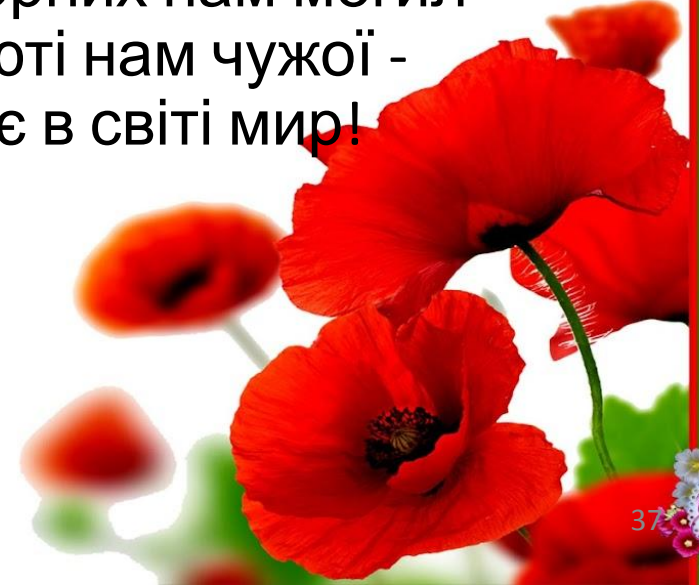
Щоби не гинули у цвіті літ сини
І не ставали невідомими Герої

Поверніться живими

- Тримайтесь, хлопці! Ми з вами
У цей страшний, болючий час.
Ви стали нам захисниками,
Ми молимося щиро за вас.

Не хочемо війни страшної,
Не треба чорних нам могил
Не треба люті нам чужої -
Нехай панує в світі мир!

Благодійна акція “Допоможи пораненому”

В рамках акції було проведено ряд благодійних заходів на підтримку воїнів, які отримали поранення в зоні АТО. До проведення заходу долучилися всі учні школи, вчителі та батьки. Зібрані кошти передали на лікування пораненого бійця Гариджука Володимира 1993 р.н смт. Арбузинка.

Ми пам'ятаємо, якою страшною трагедією для українців була Друга світова війна. Ми пам'ятаємо, що агресора зупинили спільними зусиллями об'єднані нації. Ми пам'ятаємо, що той, хто захищає свою землю, завжди перемагає. Ця пам'ять робить нас сильнішими. Вона — запорука неминучості нашої перемоги сьогодні.

Задорожнюк Л.Л